

SINKA ISTVÁN

Hiánya csillagnak, csendje mezőnek

*Ne lépj soha Kérelőre,
fönn a kis kerek mezőre.
Oda madarak se szállnak:
nincsen ott csak esti bánat.*

*Ha a hegytetőn valahol
földönfutó füst gyalogol,
az se fut el Kérelőig,
csak a félégen vergődik.*

*Megtelítve régi búval,
telve szívem háborúval,
én jártam csak oda magam,
én a hóri boldogtalan.*

*A kis kerek mező mellett
simogattam ott a csendet.
Vagy ő símogatott engem:
gyógyítgattuk egymást ketten?*

*Volt nékem ott sok csillagom:
száz nagy mennyei ablakom.
De egy se nyílt ki előttem,
nem is volt tán: képzelődtem.*

*Óh, bizony, hogy a képzelet
csapongó, nem emlékezet.
Nem volt fölöttem ott mennybolt,
s mennybolt nélkül csillag sem volt.*

*... Most tudom csak, miért kellett
simogatnom ott a csendet.
Azért, mert csak ő barátom
azóta e nagyvilágon.*

Érhajlaton

*ülök itt a vadzab között,
bámulom a pillangókat
s a felhőket, ezeket a
suhanó tündérhajókat.*

*Messzebb mennek, mint az élet
az emberi álmok fölött?
S e nyárvégi égi hajók
mögött ott már az őszi köd?*

*ülök itt a vadzab között,
ezen a kis érhajlaton,
s szívem dobogását, mintha
valaki sírna, hallgatom.*

1948

Jár a malom

*Ragyog a hold, csillag rohan az égen,
villog, merül a vizimalom lapátja:
jár a malom. Mécs a molnár kezében:
álmát viszi fürdetni ki
éjszaka bársonyában, hajnalnak selyemében.*

*Jár a malom. A víz — csobogó;
gyöngye serren, átömlik a lapáton.
Az suttog úgy? vagy valami botyogó
viola? élő rozmaring? — Nem!
A vadrózsza nő, rózsafa a gáton.*

Csendes eső

*Csobog a könnye a nyárnak,
Csendes eső, barna idő.
Suttog a bodza levele;
elvirágzott; új ága nő.*

*Virágteremtő erejét
a régi gally az ifjú újnak
most adja át... Száz új kis gally,
az új világnak megújulnak.*

*Száz új kis gally. Jövőre már
minden ott ég egy nagy virág.
Győz a halálon az új gally,
s alul korhad a régi ág.*

*Már átadja nagy szerelmét
ez a holt ág a többinek.
S hogy a többi viruljon, a
föld a többiért eszi meg.*

*Csendes eső, barna idő,
hízik a föld, nincs semmi jaj.
Boldogan suttog a bodza,
s alul korhad a régi gally.*

(Közzéteszi: Medvigy Endre)